

V. Felaktigheter i den överklagade domen vad gäller tillämpningen av förordning nr 1370/2007⁽⁴⁾ vid bedömningen av huruvida åtgärden är förenlig med unionsrätten. Bristande motivering.

Kommissionen antog sitt beslut på felaktig rättslig grund, eftersom förordning nr 1370/2007 inte var tillämplig, då den trädde ikraft efter domen om ersättning från Consiglio di Stato på grundval av förordning nr 1191/69.

- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar (EGT L 156, 1969, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 1 s. 64)
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 1999, s. 1)
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9)
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 2007, s. 1)

Överklagande ingett den 21 september 2018 av Brugg Kabel AG och Kabelwerke Brugg AG Holding av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 12 juli 2018 i mål T-441/14, Brugg Kabel AG och Kabelwerke Brugg AG Holding mot Europeiska kommissionen

(Mål C-591/18 P)

(2018/C 399/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding (ombud: A. Rinne und M. Lichtenegger, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

1. upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 12 juli 2018 i mål T-441/14 och ogiltigförklara motpartens beslut av 2 april 2014 (ärende AT.39610 – Elkablar), i den del beslutet berör klagandena,
2. i andra hand, upphäva den i punkt 1 angivna domen och ogiltigförklara det i punkt 1 angivna beslutet, i den mån
 - a) de böter som påförts klagandena fastställs till 8 490 000 euro, och
 - b) klagandena förpliktas ersätta rättegångskostnaderna,och sätta ned bötesbeloppet i enlighet med klagandenas yrkanden i första instans.
3. i tredje hand, upphäva den i punkt 1 angivna domen och återförvisa målet till tribunalen,
4. förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena gör till stöd för sitt överklagande gällande sex grunder.

Den första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar genom att begäran om upplysningar och meddelandet om invändningar översändes på engelska.

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den mot bakgrund av språkversionerna av begäran om upplysningar och meddelandet om invändningar fann att en för låg nivå av språkförståelse var tillräcklig. Mottagaren ska genom att ges möjlighet att välja en för denne begriplig språkversion kunna ges möjlighet att fullt ut förstå de invändningar som läggs denne till last, för att kunna försvara sig fullt ut. Det är inte tillräckligt att ha en "tillräcklig" förståelse av invändningarna natur och räckvidd, för att "meningsfullt kunna ta ställning" till dem.

Tribunalen har missuppfattat frågan såtillvida att det inte är avgörande att klagandena kan ge ett för kommissionen användbart svar utan att dessa, trots kommissionens vägran att ställa en annan språkversion till deras förfogande, fullt ut kunde bemöta invändningarna.

Den andra grunden: Åsidosättande av rätten till försvar genom att inte ha gett tillgång till övriga företags synpunkter på invändningarna.

Tribunalen ställde för höga krav på villkoren för hur ett företag kunde tillgodogöra sig innehållet i de icke-konfidentiella svaren från de övriga mottagarna av meddelandet om invändningar. Ett företag som tar emot ett meddelande om invändningar borde rimligen ges insyn när det berörda företaget med avseende på invändningar har anfört omständigheter som ger vid handen att det i de icke konfidentiella svaren kan finnas passager och delar som kan medföra att det berörda företaget befrias från ansvar.

Tribunalen har missuppfattat förhållandena, såtillvida att det strider mot rättsstatliga principer att endast kommissionen kan uppfatta de passager och delar som (möjligvis) kan befria från ansvar i svaren från de andra företagen. Kommissionen blir således det anklagande och utredande organet, det dömande organet och det försvarande organet utan att ha nödvändig kännedom om de faktiska omständigheterna.

Den tredje grunden: Åsidosättande om principen om oskuldspresumtion genom att det slogs fast att överträdelsen inleddes den 14 december 2001.

Tribunalen krävde en för låg nivå av bevisning vad gäller när en enda och fortlöpande överträdelse inleddes. Det ankommer på kommissionen att anföra tydliga, övertygande och överensstämmande bevis till stöd för att den tidpunkt som valts för att anse att överträdelsen inleddes motsvarar en begränsning av konkurrensen. Eventuella tvivel måste komma berörda företag tillgodo enligt principen om in dubio pro reo.

Tribunalen har missuppfattat att det för att vederlägga indiciebevisning är tillräckligt att framlägga indicier för det motsatta förhållandet. Det kan inte anses överensstämma med principen om parternas likställdhet i processen att kräva fullständiga bevis från det berörda företaget i ett förfarande som syftar till att påföra böter.

Den fjärde grunden: Förvanskning av bevis och åsidosättande av principen om oskuldspresumtion genom att det antagits att deltagandet i överträdelsen oavbrutet pågick mellan den 12 maj 2005 och den 8 december 2005.

Tribunalen har förvanskat bevisen vad gäller klagandenas oavbrutna deltagande i överträdelsen, när den kom till slutsatsen att det var en fortgående överträdelse trots att det förelåg en mängd tveksamma och motstridiga indicier.

Tribunalen har även missuppfattat ett lämpligt kriterium för att underkänna indiciebevisning.

Den femte grunden: Förvanskning av bevis och åsidosättande av principen om oskuldspresumtion och proportionalitetsprincipen då det slogs fast ett ansvar för avtal vad gäller undervattenskablar, hemmamarkander och större projekt.

Tribunalen har krävt en för låg grad av bevisning och missförstod bevisningen vad gäller klagandenas ansvar för självständiga och separata delar i överträdelsen, såsom exempelvis undervattenskablar, hemmamarkander och större projekt, vilka klagandena inte var berörda av och inte hade något intresse för.

Tribunalen beaktade inte de orimliga och oproportionerliga följderna av en sådan tolkning av begreppet en enda fortlöpande överträdelse för de företag som inte deltagit i samtliga delar av överträdelsen, men som enligt nationell rätt kan anses solidariskt ansvariga för de skador som därigenom uppkommit.

Mot bakgrund av det aktuella läget inom harmoniseringen av den europeiska skadeståndsrätten utgör inte regresstalan mot solidariskt ansvariga enligt nationell rätt ett lämpligt medel för att kompensera det betydande externa ansvaret.

Den sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 23.2 och 3 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ och legalitetsprincipen, proportionalitetsprincipen och principen om ne bis in idem vid beräkningen av bötesbeloppet.

Tribunalen fastställde felaktigt referensåret för fastställande av försäljningsvärdet till år 2004, vilket inte var representativt och inte återspeglade klagandenas faktiska storlek och ekonomiska styrka.

Tribunalen missuppfattade vidare att kommissionen inte, till stöd för att fastställa ansvaret, kunde grunda sig på en enda fortlöpande överträdelse, det vill säga en kartell som omfattade såväl A/R som R-konfigurationerna, för att fastställa ansvaret. Den tog vidare inte hänsyn till att kommissionen vid beräkningen av böterna inte kunde göra en konstlad uppdelning av de oupplösliga delarna av överträdelsen.

⁽¹⁾ EGT L 1, 2003, s. 1

Beslut meddelat av ordförande på domstolens tredje avdelning den 2 augusti 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Berlin – Tyskland) – flightright mot Iberia Express SA

(Mål C-186/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/37)

Rättegångsspråk: tyska

Ordförande på tredje avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 221, 10.07.2017

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 augusti 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia- Spanien) – Simón Rodríguez Otero mot Televisión de Galicia SA, Ministerio Fiscal

(Mål C-212/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/38)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017

Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 2 augusti 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien, med stöd av: Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien

(Mål C-594/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/39)

Rättegångsspråk: slovenska

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 412, 4.12.2017